

Innst. S. nr. 149

(2000-2001)

Innstilling fra kommunalkomiteen om forslag fra stortingsrepresentantene Jan Petersen, Sverre J. Hoddevik og Erna Solberg om å gjøre Husbanken til en bank for førstegangsetablerere

Dokument nr. 8:23 (2000-2001)

Til Stortinget

SAMMENDRAG

I dokumentet fremmes følgende forslag:

"Stortinget ber Regjeringen omgjøre Husbanken til en bank for førstegangsetablerere i samsvar med de prinsippene som fremkommer i dette dokumentet."

Forslagsstillerne mener forslaget vil gi førstegangsetablerere rimeligere lån og redusere boligutgiftene til nyetablerte som ofte er i en vanskelig økonomisk situasjon på grunn av høye boutgifter. Det å sikre unge i etableringsfasen muligheter til å skaffe seg egen bolig med rimelige rentebetingelser er et av de viktigste tiltak som kan gjøres for å bedre fordelingen i det norske samfunn.

Som en følge av det høye prisnivået har de som skal kjøpe bolig for første gang, og som ofte har lite egenkapital og høy studiegjeld, betydelige problemer med å finansiere sin første bolig. For de fleste i denne kategorien er det uaktuelt å kjøpe bolig som kan finansieres med oppføringslån fra Husbanken. De fleste kjøper brukt bolig og får ingen statlige tilskudd ved kjøp av bolig.

Det er urimelig at familiens formuessituasjon skal avgjøre om ungdom skal være i stand til å kjøpe egen bolig.

Det offentlige engasjement på boligmarkedet skjer i første rekke gjennom Husbanken. I 1999 var 44 pst. av alle lånetilsagn Husbanken ga, oppføringslån for å bygge ordinære boliger.

Husbankens oppføringslån innebærer at staten involverer seg i virksomhet som kan få kreditt i ordinære finansinstitusjoner. Husbanken gir byggherrer lån på marginalt bedre betingelser enn det en boligbygger kunne få på det åpne markedet. Denne formen for

boligfinansiering er ikke sosialt treffsikker og gir liten støtte til de som har en svak posisjon i boligmarkedet.

Husbanken bør derfor slutte med å gi oppføringslån til nye boliger og i stedet gi gunstige lån til boligkjøpere som skal etablere seg for første gang. En slik omlegging vil føre til at Husbanken da fokuserer på finansieringen av bolig til førstegangsetablerere, uavhengig av om man kjøper ny eller brukt bolig.

Forslagsstillerne foreslår derfor å gjøre Husbanken til en bank for førstegangsetablerere. En slik ordning kan gjennomføres ved at de som skal etablere seg på boligmarkedet for første gang, får grunnlån i en ordinær bank og topplån gjennom Husbanken. En slik modell kan innebære at man først låner 60-90 pst. av kjøpesummen i en ordinær finansinstitusjon. Finansinstitusjonen får 1. prioritet i boligens verdi, og risikerer ikke tap før ved et betydelig boligprisfall. Med en slik sikkerhetsmargin vil bankene normalt kunne gi lån til gunstige betingelser.

Det må da inngås avtaler mellom finansinstitusjonene og Husbanken som innebærer at finansinstitusjonene på gitte vilkår formidler Husbankens toppfinansiering. Når det gjelder risikofordelingen i forhold til et topplån er det rimelig at den blir delt mellom Husbanken og den finansinstitusjon som yter grunnfinansieringen. Dette må være et forhandlingsspørsmål mellom Husbanken og den finansinstitusjon som yter grunnfinansieringen i forhold til sikkerheten i de ulike prosjekt.

Husbanken gir i dag etableringslån til ungdom som har problemer med å etablere seg i boligmarkedet. Forslagsstillerne ønsker å endre dagens ordning med etableringslån for ungdom og vil oppheve de eksisterende inntektsgrensene.

Når Høyre foreslår at ordinære finansinstitusjoner skal formidle Husbankens topplån til førstegangsetablerere, innebærer dette at formidlingen av etablerings-

lån overføres fra kommunene til de ordinære finansinstitusjonene. Da vil man unngå geografiske skjevheter i tilbudet av etableringslån ved at det er kommunenes initiativ som påvirker bruken av etableringslån.

Finansinstitusjonene vil da også kunne overta kredittvurderingen. Ved at andre finansinstitusjoner overtar formidlingen av etableringslån vil ordningen også kunne bli bedre kjent.

Forslagsstillerne er også åpne for at andre deler av Husbankens støtteordninger etter hvert kan formidles av ordinære finansinstitusjoner når man har vunnet erfaring med denne modellen ved formidling av toppfinansieringslån og etableringslån.

En husbankreform som her skissert, vil fokusere på førstegangsetablerere med svak økonomi, og vil dermed påføre Husbanken en betydelig tapsrisiko. Dette er en risiko man imidlertid kan argumentere for at det offentlige bør ta. De sosiale kostnadene ved at ungdom og aleneforsørgere faller utenfor boligmarkedet vil uansett falle på det offentlige i en eller annen form.

Krav til kvalitet og areal kan sikres gjennom forskriftsverket i plan- og bygningsloven og det er ikke nødvendig at Husbanken gir oppføringslån av den grunn. Det er kommunene som best kjenner hvilken type boliger det er behov for i den enkelte kommune. Følgelig er det kommunene som bør ha styringen i denne type spørsmål for at boligtilbudet lokalt i størst mulig grad er i samsvar med behov og etterspørsel.

Forslagsstillerne forutsetter at Husbankens arealnorm bortfaller. I dag gir Husbanken vanligvis ikke lån til boliger under 55 kvm. Disse reglene bør mykes opp slik at det blir mulig å få lån til boliger med et areal på 35-40 kvm. Ved å øke tilgangen på mindre boliger vil man gjøre det enklere for unge personer med høy studiegjeld og lav egenkapital å kjøpe sin egen bolig.

KOMITEENS MERKNADER

Komiteen, medlemmene fra Arbeiderpartiet, lederen Berit Brørby, Odd Eriksen, Aud Gaundal, Einar Johansen og Leif Lund, fra Kristelig Folkeparti, Anita Apelthun Sæle og Ivar Østberg, fra Fremskrittspartiet, Torbjørn Andersen og Lodve Solholm, fra Høyre, Sverre J. Hoddevik og Erna Solberg, fra Senterpartiet, Magnhild Meltveit Kleppa, og fra Sosialistisk Venstreparti, Helge Bjørnsen, viser til brev fra kommunal- og regionalministeren av 24. januar 2001 vedrørende forslaget. Brevet er vedlagt innstillingen.

Komiteen viser videre til at Regjeringen i juli 2000 la fram en plan for en solidarisk boligpolitikk, med 17 tiltak, hvorav flere var rettet inn mot ungdom og vanskeligstilte. Boligplanen ble fulgt opp med konkrete budsjetttiltak som ble vedtatt av Stortinget i forbindelse med statsbudsjettet for 2001. Komiteen peker på at statsråden i sitt brev til komiteen av 24.

januar 2001, skriver at hun, innenfor rammen av den vedtatte boligpolitikk, vil innrette Husbankens virkemidler slik at den i høyere grad enn før gir et godt tilbud til ungdom og vanskeligstilte.

Komiteen viser til at den under behandling av St.meld. nr. 49 (1997-1998), jf. Innst. S. nr. 100 (1998-1999), enstemmig foreslo en bred utredning av boligpolitiske spørsmål. Komiteen har merket seg at statsråden rapporterer at det er oppnevnt et utvalg som er godt i gang med sitt arbeid og at flere av aspektene i Dokument nr. 8:23 (2000-2001) vil bli behandlet av utvalget.

Komiteens flertall, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Fremskrittspartiet, Kristelig Folkeparti, Senterpartiet og Sosialistisk Venstreparti, mener det er fornuftig å avvente utvalgets arbeid og den etterfølgende stortingsmeldingen, og forutsetter således at utvalget gir disse problemstillingene bred behandling.

Et annet flertall, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Kristelig Folkeparti og Fremskrittspartiet, foreslår på denne bakgrunn at dokumentet vedlegges protokollen.

Komiteens medlemmer fra Kristelig Folkeparti, Senterpartiet og Sosialistisk Venstreparti vil peke på behovet for i større grad å kunne benytte lån fra Husbanken ved kjøp av brukt bolig. Brukte boliger er ofte rimeligere enn nye boliger og er således godt egnet som førstegangsbolig. Disse medlemmer vil be Regjeringen bedre legge til rette for kjøp av rimelige bruktboliger ved å utvide inntektsgrensen for innvilgelse av kjøpslån. Dagens inntektsgrense fører til at svært mange ikke kan benytte Husbanken ved kjøp av brukt bolig.

Disse medlemmer vil understreke viktigheten av at det legges til rette for etablering i egen bolig, leid eller eid bolig, for personer som er kommet i en vanskelig livssituasjon.

Disse medlemmer vil vise til brevet fra statsråd Sylvia Brustad der hun blant annet peker på at i ny forskrift for etableringslån gjøres behovsprøvingen for disse lånene enklere og ikke så stram som tidligere. Disse medlemmer ser på dette som positivt og vil understreke viktigheten av at studentfamilier får lettere tilgang til etableringslån. Disse medlemmer finner det riktig at man ved vurdering av deres betalings- evne vurderer fremtidige inntektsmuligheter.

Disse medlemmer vil peke på at det er viktig at det vises smidighet i forhold til minstekravet om boareal.

Komiteens medlemmer fra Høyre viser til at spørsmålet om Husbanken primært skal være en allmenn boligfinansieringsform eller i hovedsak være en bank som er rettet mot å hjelpe førstegangsetablerere og vanskelig stilte inn i boligmarkedet, først og fremst

er et politisk spørsmål og et retningsvalg som politikere bør ta. Disse medlemmer registrerte at flere partier ved stortingsvalgkampen før denne stortingsperioden ga utrykk for at Husbanken burde bli en første-gangsetablerer-bank. Disse medlemmer antar at når slike løfter gis i en valgkamp overfor ungdom, så betyr det ikke at man har tatt stilling til spørsmålet og ikke at veivalgene må utsettes i over 5 år.

Disse medlemmer viser til at forslaget i Dokument nr. 8:23 (2000-2001) innebærer en langt større ramme for lån til førstegangsetablerende ungdom, enn dagens bevilgninger. I tillegg innebærer ordningen at det inngås avtaler med bankene om formidling av kombinasjonslån, hvor formidlende bank og husbanken deler risiko og hvor banken formidler husbankens etablererlån.

Disse medlemmer har gjennom mediaoppslag registrert at dagens ordning med formidling gjennom kommunene ikke har den gjennomslagskraften overfor unge låntakere at lånerammene faktisk blir oppbrukt.

Disse medlemmer mener det ville være en forenkling både for kommunene og for unge boligetablerere at man kunne forholde seg til en låneinstitusjon (banken) for hele lånet. Disse medlemmer vil i tillegg vise til at husbankens årsmelding viser at det ved utgangen av 1999 var avsatt over 105 mill. kroner av bevilgningen til boligtilskudd til tapsfond i kommunene. En slik høy tapsavsetning avspeiler at kommunene er risikoaverse og sikrer seg særlig godt fordi de ikke er profesjonelle kredittyttere. Etter disse medlemmers mening er det forståelig med de mange og store oppgaver kommunen står overfor f.eks. i forhold til å skaffe boliger for de som er særlig vanskeligstilte i boligmarkedet og hvor kommunen har et eksplisitt ansvar etter sosial lovgivningen.

Disse medlemmer viser til at forslaget vil gi en enklere og rimeligere mulighet for alle unge som vil kjøpe egen bolig å finansiere denne uavhengig av foreldres mulighet til å hjelpe i startfasen. Det må være en viktigere oppgave for Husbanken enn å lite målrettet finansiere boligbygging. Disse medlemmer tar derfor opp følgende forslag:

"Stortinget ber Regjeringen omgjøre Husbanken til en bank for førstegangsetablerere i samsvar med de prinsippene som fremkommer i dette dokumentet."

Komiteen sine medlemmer frå Kristeleg Folkeparti og Senterpartiet vil understreke at Husbanken alt i dag bruker ein vesentleg del av ressursane sine inn mot dei som etablerer seg for første gong. Både etableringslån, etableringstilskott og oppføringslån går i stor grad til denne gruppa. Dette medlem vil peike på at også andre sider av verksemda til Husbanken likevel er viktige å sikre.

Husbanken medverkar, gjennom dei mange låne- og tilskotsordningane, til å fremje ei rekke bustadpolitiske løysingar som marknadskreftene aleine ikkje ivaretek godt nok. Dette er forhold som gjeld både investeringar

og fordeling. Husbanken medverkar til å fremje bustad- og miljøkvalitet i samband med både nybygging og utbetring. Dette gjeld særleg dei nisjane i bustadmarknaden som Husbanken er med og finansierer, til dømes studentbustader, utleigebustader, omsorgsbustader, barnehagar osv. I tillegg til dei økonomiske verkemidlane som Husbanken rår over, har denne institusjonen samla sett ein betydeleg fagleg kompetanse. Gjennom faglege råd og rettleiing kjem dette både kundar og storsamfunnet til gode.

Desse medlemene vil vise til at den private finansmarknaden byggjer vurderingane sine åleine på den betalingsevna den einskilde har og på panteverdien av låneobjektet. Husbanken si rolle har heile tida vore at også husstandar med låg betalingsevne skal få lån til å byggje bustad dersom dei kan klare utgiftene på sikt. Husbanken sine rentevilkår for generelle lån er uavhengig av inntektene til lånekunden. Den private finansmarknaden gir lågare rente når betalingsevna er god og tryggleiken for at lånet vert betalt tilbake er høg.

Desse medlemene meiner Husbanken medverkar til nøktern ressursbruk. Oppføringslånet i Husbanken, som berre vert gjeve dersom ein byggjer innanfor klart definerte standardkrav, gjer at det kjem ei rekkje mindre, nøkterne bustader inn i bustadmarknaden kvart år. Såleis vil det og på marknaden for bruktbustader etter kvart verte god tilgang på slike mindre, nøkterne bustader. Dette er sær viktig for at grupper med låg betalingsevne likevel skal kunne skaffe seg eigen bustad. Det er nødvendig for at det offentlege skal kunne hjelpe svake grupper utan at dei statlege tilskotta vert alt for høge. Erfaring syner at bustader som er finansiert av private bankar gjennomgåande har ein heilt anna storleik og kostnad enn bustader som er finansiert gjennom Husbanken.

Med stadig større mangel på areal i byar og tettstader er det dessutan viktig at staten stimulerer til god utforming av bustaden og til god bustadkvalitet. Særleg omsynet til miljøet er viktig.

Desse medlemene meiner at Husbanken er staten sitt viktigaste verkemiddel i bustadpolitikken. Det er nødvendig å ha høve til å sjå bustadpolitikken og bruken av verkemiddel som ein heilskap. Oppføringslånet er i praksis det viktigaste verkemidlet i bustadpolitikken, etter at rentesubsidieringa er borte. Husbanken er òg sær viktig som ein reiskap for å drive motkonjunkturpolitikk. Staten, gjennom Husbanken, kan best bidra til å dempe uønskte svingingar i byggjebansjen gjennom ein god kredittpolitikk. Erfaring viser at i periodar med svært høg marknadsrente hadde bustadbygginga stoppa nesten heilt opp dersom Husbanken ikkje hadde gitt tilbod om rimelegare lån.

Desse medlemene vil peike på at det vil vere vanskelegare å finansiere bustadbygging i distrikta utan Husbanken si generelle bustadfinansiering. Panteverdien er i einskilde tilfelle for låg for den private finansmarknaden. Dersom ein skal ha von om å nå målet om å oppretthalde busetjing i alle delar av landet,

må staten framleis ta på seg ansvaret for å gje lån eller tryggleik for lån, spesielt i område som er mindre attraktive i den private finansmarknaden.

Komiteens medlemmer fra Kristelig Folkeparti vil at Husbanken i større grad skal brukes som bank for førstegangsetablerere.

Komiteens medlemmer fra Kristelig Folkeparti, Senterpartiet og Sosialistisk Venstreparti vil understreke viktigheten av at Husbanken imøtekommer lånebehov hos de som har de laveste inntektene, blant annet trygdede og studentfamilier. Disse medlemmer mener at Høyres modell for Husbanken som førstehjemsbank vil kunne utelukke de som har svakest økonomi fra å få lån til boligkjøp.

Komiteens medlemmer fra Kristelig Folkeparti, Høyre, Senterpartiet og Sosialistisk Venstreparti er enig i at praktiseringen av Husbankens arealnormer bør mykes opp slik at det blir mulig å få lån med et areal på 35-40 kvm. Hensynet til funksjonalitet må vektlegges.

Disse medlemmer fremmer følgende forslag:

"Stortinget ber Regjeringen sørge for at Husbankens krav til arealgrenser praktiseres mer fleksibelt."

Komiteen sine medlemmer frå Senterpartiet og Sosialistisk Venstreparti meiner at eit anna viktig argument for å oppretthalde Husbanken som ein allmenn bank, er å ta vare på den breie kunnskapen og kompetansen som Husbanken innehar. Statlege bustadlån som vert formidla gjennom private bankar, gir ikkje ein mindre kostbar bustadpolitikk og heller ikkje betre bustadfordeling eller auka bustadbygging. Desse medlemmene vil vise til at det nettopp er fleire bustader vi treng. Husbanken gjev lån med ein unik fagleg kompetanse. Lånsøklarar får god rettleiing og høve til å sjå lån i samanhang med tilskott, til dømes til funksjonshemma, til bustader som er tilpassa klimaet osv.

Desse medlemmene vil difor på det sterkaste åtvare mot å gjere Husbanken om til ein bank for dei som etablerer seg for første gong. Dette vil sterkt redusere den politiske styringa over bustadpolitikken og gjere det svært vanskeleg å nå sentrale bustadpolitiske mål.

Komiteens flertall, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Senterpartiet og Sosialistisk Venstreparti, vil vise til merknader fra Innst. S. nr. 223 (1997-1998) Oppfølging av Habitat II der flertallet, alle unntatt Høyre og Fremskrittspartiet,

mener at Husbanken fortsatt skal være en allmenn bank og et effektivt styringsredskap i boligpolitikken som raskt kan omsette boligpolitiske mål til effektiv tjenesteyting. Det samme flertallet mente også at Husbankens lånerammer, lånevilkår og tilskuddsmidler må vurderes økt for at Husbanken skal kunne brukes aktivt i den sosiale boligpolitikken.

Komiteens medlemmer fra Senterpartiet og Sosialistisk Venstreparti vil hevde at Husbankens rolle i forhold til førstegangsetableringer enkelt kan styrkes ved å øke bankens virkemidler i forhold til denne gruppen og at det ikke er andre hindringer i veien for dette enn manglende politisk vilje.

Komiteens medlem fra Sosialistisk Venstreparti vil vise til egne forslag i de foregående års budsjett og til behandlingen av stortingsmeldingen om boliger for unge og vanskeligstilte der Sosialistisk Venstreparti har fremmet forslag som ville gitt over 3 000 flere utleieboliger til halv pris de neste 5 åra.

Komiteens medlemmer fra Senterpartiet og Sosialistisk Venstreparti fremmer følgende forslag:

"Dokument nr. 23 (2000-2001) forslag fra stortingsrepresentant Jan Petersen, Sverre Hoddevik og Erna Solberg om å gjøre om Husbanken til en bank for førstegangsetablerere - bifalles ikke."

FORSLAG FRA MINDRETALL

Forslag fra Kristelig Folkeparti, Høyre, Senterpartiet og Sosialistisk Venstreparti:

Forslag 1

Stortinget ber Regjeringen sørge for at Husbankens krav til arealgrenser praktiseres mer fleksibelt.

Forslag fra Høyre:

Forslag 2

Stortinget ber Regjeringen omgjøre Husbanken til en bank for førstegangsetablerere i samsvar med de prinsippene som fremkommer i dette dokumentet.

Forslag fra Senterpartiet og Sosialistisk Venstreparti:

Forslag 3

Dokument nr. 8:23 (2000-2001) - forslag fra stortingsrepresentant Jan Petersen, Sverre J. Hoddevik og Erna Solberg om å gjøre om Husbanken til en bank for førstegangsetablerere - bifalles ikke.

KOMITEENS TILRÅDING

vedtak:

Komiteen har for øvrig ingen merknader, viser til dokumentet og råår Stortinget til å gjøre slikt

Dokument nr. 8:23 (2000-2001) - forslag fra stortingsrepresentantene Jan Petersen, Sverre J. Hoddevik og Erna Solberg om å gjøre Husbanken til en bank for førstegangsetablerere - vedlegges protokollen.

Oslo, i kommunalkomiteen, den 15. februar 2001

Berit Brørby
leder

Aud Gaundal
ordfører

Erna Solberg
sekretær

Vedlegg**Brev fra Kommunal- og regionaldepartementet v/statsråden til kommunalkomiteen, datert 24. januar 2001****Dokument nr. 8:23 (2000-2001) Forslag fra stortingsrepresentantene Jan Petersen, Sverre J. Hoddevik og Erna Solberg om å omgjøre Husbanken til en bank for førstegangsetablerere**

Jeg viser til brev fra kommunalkomiteen ved leder Berit Brørby av 22.11.00 vedr. ovennevnte sak.

Forslaget reiser en rekke viktige problemstillinger innenfor rammen av hva som har vært og fortsatt er en hovedlinje i norsk boligpolitikk; tilgang på boliger for de nye generasjoner som melder seg på boligmarkedet. Forslaget stiller Husbankens virkemidler i fokus for en diskusjon rundt dette viktige mål og kommer med flere konkrete forslag til endringer.

Som Stortinget er kjent med gjennom behandlingen av statsbudsjettet for 2001, har jeg i dokumentet "En solidarisk boligpolitikk - Veier mot målet" varslet tiltak som skal bedre ungdommens og vanskeligstiltes muligheter for å etablere seg i egen bolig. Dette ble fulgt opp med konkrete budsjetttiltak som fikk Stortingets tilslutning.

Dette er fra min side en klar oppfølging av Stortingets behandling av St.meld nr. 49 (1997-98) Om bolig-etablering for unge og vanskeligstilte, jf. Innst. S. nr. 100 (1998-99), hvor det fra alle medlemmer i komiteen og senere i stortingsdebatten ble lagt stor vekt på å bedre mulighetene for boligetablering.

Mitt departementet og Husbanken står nå midt oppe i gjennomføringen av budsjettopplegget og tilhørende tiltak hvor hovedvekt legges på lån og tilskudd til unge og vanskeligstilte. La meg nevne et par eksempler som knytter an til Dok 8-forslaget, nemlig økt långivning til ungdom for kjøp av egen bolig. Innenfor den totale rammen for Husbanken for 2001 på 13 mrd. kroner, er etableringslån gitt høyeste prioritet. Vi har som mål at antall etableringslån gitt av kommunene årlig skal kunne nå opptil 10-12 000 husstander. Dersom kommunene følger opp, kan dette innebære at 50 pst. flere får lån, sammenlignet med foregående år. Vi vil en av de nærmeste dagene gi ny forskrift for disse lånene slik at behovsprøvingen skal bli både enklere og ikke så stram som tidligere.

Den nye forskriften åpner også for at kommunene etter eget skjønn kan gi lån for opptil 100 pst. av låneverdien/verditakst. Samlet gir dette kommunene en klart bedre anledning til å møte førstegangsetablerere og andre grupper med behov for rimelige topplån med et meget godt tilbud. Fra 1997 har kommunene også hatt anledning til å avsette inntil 20 pst. av boligtilskuddet som de får tildelt fra Husbanken til dekning av tap. Ved årsskiftet 1999-2000 hadde kommunene satt av om lag

105 mill. kroner til dette. Samtidig vil Husbankens ordning med kjøpslån bli forenklet og samordnet med etableringslånordningen.

Jeg er for øvrig helt på linje med Dokument 8-forslagets formulering om at foreldres økonomi ikke skal være avgjørende for ungdommens muligheter for boligetablering. Dette var et hovedutgangspunkt for Regjeringens budsjettforslag for inneværende år. Sentralt i budsjettopplegget er økt låneramme for å gi flere lån til førstegangsetablerere, og økning av boligtilskuddsrammen med 152 mill. kroner for å hjelpe flere med lave inntekter å skaffe seg en egnet, eie- eller leiebolig.

I tillegg til lån og tilskudd til førstegangsetablerere, står oppføringslånet sentralt i budsjettopplegget. Som det sentrale virkemiddelet i den generelle boligpolitikken bidrar oppføringslånet til at vi kan nå mål knyttet til bl.a. livsløpsstandard, gode boliger, godt bomiljø og forhindre segregering. Oppføringslånet bidrar til valg av gode, samfunnsmessig og ressursøkonomisk fornuftige løsninger og ivaretar distrikshensyn.

Når det gjelder de mer prinsipielle og større konkrete tiltak i Dok 8-forslaget, vil jeg igjen vise til Stortingets behandling av St.meld. nr. 49 (1997-98) og den tilhørende Innst. S. nr. 100 (1998-99), hvor kommunalkomiteen enstemmig foreslo at det burde gjennomføres en bred utredning av de boligpolitiske hovedspørsmålene som grunnlag for en stortingsmelding om boligpolitikken for de neste 10 år. Departementet oppnevnte i januar 1999 et utvalg som er godt i gang med sitt arbeid, og hvor flere av de aspekter som Dok nr. 8:23 reiser, vil bli behandlet. Utvalget skal avgi sin innstilling i løpet av 2001 i tråd med Stortingets vedtak.

Mandatet for utvalget er for øvrig så vidt bredt at jeg finner det uproblematisk å avvente utvalgets gjennomgang av de mer prinsipielle spørsmål som ligger i forslaget. Deretter kan vi på grunnlag av høringsuttalelser drøfte forslaget i en bred boligpolitisk sammenheng i den påfølgende stortingsmeldingen, slik at Stortinget får et godt grunnlag for sine beslutninger om norsk boligpolitikk. Jeg finner det på dette grunnlag ikke riktig å foregripe utvalgets arbeid og forslag ved å drøfte nærmere her og nå de viktige spørsmål som forslaget reiser.

Som nevnt ovenfor vil vi innenfor rammen av den vedtatte boligpolitikk innrette Husbankens virkemidler slik at den i enda høyere grad enn før gir et godt tilbud til ungdom og vanskeligstilte. På dette området har Husbanken gjennom alle år spilt en avgjørende rolle for boligtilbudet både av nye og brukte boliger.